

இந்தியாவின் வரலாற்று ரீதியான வளர்ச்சியை அங்கு நிலவிய ஆரியக் குடியேற்றம், 16 பாரிய குடியேற்றங்கள், மௌரியப் பேரரசின் பரவலுக்கு உதவிய மன்னர்கள், குப்தப் பேரரசின் பரவல், அதன் பண்பாடுகள் என்பவற்றினூடாக இந்த அத்தியாயத்தில் கற்போம்.

இந்தியாவில் ஆரியக் குடியேற்றங்கள்

சிந்துவெளி நாகரிகம் வீழ்ச்சியுற்ற பின்னர் இந்தியாவில் இடம் பெற்ற முக்கியமான வரலாற்று நிகழ்ச்சியாக விளங்குவது ஆரியரின் வருகையாகும். இந்த மக்கள் கி.மு. 1500 ஆம் ஆண்டுகளை அண்மித்த காலத்தில் இந்தியாவுக்கு வந்து குடியேற்றங்களை அமைத்ததாகப் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

ஆரியரின் பூர்வீக இடம் பற்றி வரலாற்றாய்வாளர்களிடையே பல்வேறு கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. பலரின் கருத்துப்படி ஆரியரின் பூர்வீக இடம் மத்திய ஆசியாவில் அமைந்த ஸ்டெப்ஸ் புல் நிலமாகும். இங்கு வாழ்ந்த மக்களில் ஒரு பகுதியினர் ஐரோப்பாவை நோக்கியும் மற்றைய பகுதியினர் இந்தியாவையும் ஈரானையும் நோக்கியும் குடிபெயர்ந்தனர். மத்திய ஆசியாவிலிருந்து கைபர் கணவாய் வழியாக இந்தியாவுக்கு வந்த ஆரியர் இந்தியாவில் சிந்துநதிப் பள்ளத்தாக்கை அண்மித்த தற்போதைய பஞ்சாப் பிரதேசத்தில் முதன்முதலில் குடியேறினர்.

உரு 2.1 கைபர் கணவாய்

ஆரியரின் குடிபெயர்வு, குடிப்பரம்பல் பற்றிய விபரங்களை அறிந்து கொள்ளத் துணைபுரியும் சாதனங்கள் வேத நூல்கள் (இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம்), பிராமணங்கள், உபநிடதங்கள், புராணங்கள் என்பனவும், மகாபாரதம் போன்ற வீரகாவியங்களாகும். ஆரியர்கள் இந்தியாவிற்கு வந்து குடியேறிய காலம் முந்திய வேத காலம் (இருக்கு வேதகாலம்) என்றும், அவர்கள் இந்தியாவில் பரவத் தொடங்கிய பின்னரான காலம் பிந்திய வேதகாலம் என்றும் கூறப்படுகிறது.

இருக்கு வேதத்திற்கு அமைய ஆரியர்கள் ஆரம்பத்தில் பஞ்சாப் பிரதேசத்தில் குடியேறிய பின்னர், சில குழுக்கள் கங்கை, யமுனை நதிப் பகுதியின் மேற்குப் பகுதிகளில் (தற்போதைய டில்லியை அண்மித்த பகுதி) வியாபித்தனர் எனத் தெரிகிறது. அவர்கள் கி.மு. 7 ஆம் நூற்றாண்டாகும் போது கங்கை, யமுனை சமவெளி வழியாக வட இந்தியா முழுவதும் குடியேற்றங்களை அமைத்துக் கொண்டனர்.

சில குழுக்கள் விந்திய மலைத் தொடரைக் கடந்து, டெக்கான் மேட்டுநிலப் பகுதியில் குடியேறினர். கி.மு 6 ஆம், 5 ஆம் நூற்றாண்டளவில் சில ஆரியக் குழுக்கள் தென்னிந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் வந்து குடியேற்றங்களை அமைத்துள்ளனர்.

இந்தியாவில் ஆரியர் குடியேற்றங்களை அமைக்கும்போது அங்கிருந்த சுதேச மக்களுடன் மோத வேண்டிய சந்தர்ப்பங்களும் ஏற்பட்டன. இவ்வாறு குடியேற்றங்களை அமைத்த ஆரியரின் நிர்வாக அமைப்பு, பொருளாதார முறை, சமூக ஒழுங்கமைப்பு, சமயம், தத்துவம் என்பன பற்றிய விடயங்களைக் கண்டறிவோம்.

நிர்வாக அமைப்பு

- ★ கோத்திரங்களாக ஒழுங்கமைப்பட்டிருந்தது.
- ★ சப்த சிந்து பிரதேசத்தில் குடியேற்றங்கள் அமைத்ததன் பின்னர் கிராமங்கள் உருவாகின.
- ★ கிராமத் தலைவன் காமினி எனப்பட்டான்.
- ★ கிராமங்கள் பல சேர்ந்து அரசு (இராச்சியம்) உருவாகியது. அதன் தலைவன் “ராஜன்” எனப்பட்டான்.
- ★ அரசு அலுவலரிடையே புரோகிதர், சேனாதிபதி போன்ற பதவிகள் இருந்தன.
- ★ கிராம மக்கள் செலுத்த வேண்டிய வரியைச் சேகரிக்கும் பொறுப்பு கிராமினியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.
- ★ நிர்வாக வேலையை எளிதாக்கும் பொருட்டு சபை (சபா), சங்கம் (சமிதி) என்ற அமைப்புகள் தோன்றின.
- ★ சிறிய நிர்வாக அலகு கிராமமாகும்.
- ★ நகர நிர்வாகம் தொடர்பாக நகரப் பிரதானிகள் இருந்தனர்.
- ★ நகர நிர்வாகத்தின் பொருட்டு மண்டலமொன்றிற்கு 5 உறுப்பினர்கள் என்ற முறையில் 6 அல்லது 7 மண்டலங்கள் இருந்தன.

சமய நிலை

- ★ கடவுளை வழிபடும் முறை இருந்தது.
- ★ அனைத்து வேதகாலக் கடவுளரும் இயற்கை சக்திகளாக இருந்தனர். (இந்திரன், வருணன், அக்கினி போன்ற கடவுளர்) அக்கினி நெருப்புக்கு அதிபதியாகவும், வருணன் மழை, செழிப்பு என்பனவற்றிற்கு அதிபதியாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டனர்.
- ★ பிரம்மணியக் கொள்கை வளர்ச்சி அடைந்தது.

- ★ கடுமையான தவம் அனுஷ்டித்து உண்மையைத் தேடிச்சென்ற முனிவர்கள் பிற்காலத்தில் அதாவது பிந்திய வேதகாலத்தில் இருந்தமை தெரிகிறது.
- ★ உண்மையைத் தேடி அறிய முற்பட்டதால் பௌத்த மதமும் சமண மதமும் தோன்றின.

பொருளாதார முறை

விவசாயம்

- ★ ஆரம்ப காலங்களில் கிராமங்களில் வாழ்ந்த ஆரியர் மந்தை மேய்த்தலில் அதிக ஆர்வம் காட்டினர்.
- ★ பசுவை ஆரியர்கள் புனிதமாகக் கருதினர்.
- ★ நிலையான குடியேற்றங்களை அமைத்ததின் பின்னர் விவசாயத்திற்குப் பழக்கப்பட்டனர்.

கைத்தொழில்

- ★ பட்டுத்துணி, பருத்தித்துணி என்பன உற்பத்தி செய்யப்பட்டன.
- ★ துணிக்குச் சாயமூட்டுதல், அலங்காரத் தையல் வேலைகள் என்பனவற்றை அறிந்திருந்தனர்.
- ★ வீடுகள் கட்டவும் வீட்டுத் தளபாடங்கள் செய்யவும் தச்சர்கள் இருந்தனர்.
- ★ இரும்பைப் பயன்படுத்தி விவசாய உபகரணங்கள், வாள், ஈட்டி போன்ற ஆயுதங்களைச் செய்தனர்.

தொழில்

- ★ பொற்கொல்லர், குயவர், வர்த்தகர், குருமார் ஆகியோர் இருந்தனர்.

வர்த்தகம்

- ★ தரை வழியாகவும் நீர் வழியாகவும் வர்த்தகம் நடைபெற்றது.
- ★ பொருட்களைக் கொண்டு செல்வதற்கு வண்டிகள், வள்ளங்கள் என்பன பயன்படுத்தப்பட்டன.
- ★ பண்டமாற்று மூலம் வர்த்தகம் நடைபெற்றது.
- ★ தூர நாடுகளுடனும் வர்த்தகம் நடைபெற்றது.

சமூகம்

- ★ பிரதான சமூக அலகு குடும்பமாகும்
- ★ குடும்பத் தலைவன் தந்தையாவான் (தந்தை வழிச் சமூகம்)
- ★ ஆரியர், ஆரியர் அல்லாதோர் என்று இரு மக்கள் பிரிவினர் இருந்தனர்.
- ★ பிந்திய வேத காலத்தில் வர்ணப்பாகுபாடும் (சாதிப் பிரிவினை) தோன்றியது. முக்கிய வர்ணப் பிரிவுகள் நான்காகும். (பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர்)
- ★ இறைச்சி, பால், நெய், தயிர், மரக்கறி, அரிசி, பார்லி, எள் என்பன உணவாகக் கொள்ளப்பட்டன. இலைகளைச்சாறு பிழிந்து தயாரிக்கப்பட்ட “சோம பானம்” மக்களால் அதிகம் விரும்பப்பட்டது.

- ★ பருத்தி, உரோமம், தோல் என்பவற்றால் தயாரிக்கப்பட்ட உடைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன.
- ★ ஆண், பெண் இருபாலாரும் ஆபரணங்கள் அணிந்தனர்.
- ★ நாடகம், வீணை வாசித்தல், சங்கீதம் ஆகிய அழகியற் கலைகள் வளர்ச்சி யுற்றிருந்தன.
- ★ மல்யுத்தம், சூதாட்டம் போன்ற விளையாட்டுக்கள் காணப்பட்டன.

பதினாறு பெருங்குடியிருப்புகள்

வடஇந்தியாவில் ஆரியக் குடியிருப்புக்கள் வியாபிக்கத் தொடங்கியதுடன் சிறு அரசுகள் தோற்றம் பெற்றன. கி.மு. 6 ஆம் நூற்றாண்டளவில் அவைகளில் 16 அரசுகள் எழுச்சி அடைந்தன. இவ்வாறு எழுச்சி அடைந்த 16 அரசுகளும் அங்கம், மகதம், காசி, கோசலம், வஜ்ஜி, மல்லா, சேதி, வத்சயம், மத்சியா, பாஞ்சாலம், குரு, சூரசேனம், அசாக்கா, அவந்தி, காந்தாரம், காம்போஜம் எனப் பெயர் பெற்றிருந்தன.

இந்த அரசுகளின் நிர்வாக முறை ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்டிருந்தன. உதாரணமாக அரசுகளில் குடி, சங்க என்ற ஆட்சிமுறைகள் நிலவின. இந்த பதினாறு அரசுகளில் மகதம், கோசலம், வத்சயம், அவந்தி என்பன அரசியல் ரீதியில் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்கின. வஜ்ஜி, மல்லா என்பன குடி அரசுகளாக இருந்தன. இவைகளில் செல்வந்த வர்க்கத்தினரின் ஆதிக்கம் காணப்பட்டது. வஜ்ஜி, மல்லா ஆகிய அரசுகளுக்கு வடமேற்கே கோசல அரசும், தென்கிழக்கே மகத அரசும் அமைந்திருந்தன. முக்கிய முடியரசான கோசலம், மகதம் ஆகிய இரண்டிலும் மகதம் சிறப்பாகப் பிற்காலத்தில் எழுச்சியுற்றது.

தேசப்படம் 2.1
பதினாறு பெருங்குடியிருப்புகள்

செயற்பாடு :

- ★ இந்திய தேசப்படமொன்றில் பதினாறு பெருங்குடியேற்றங்களையும் குறித்துப் பெயரிடுக.

மகத அரசின் எழுச்சி

ஏனைய முடியரசுகளுக்கு மேலாக மகதத்தை உயர்த்துவதற்கு முயன்ற முதல் ஆட்சியாளன் பிம்பிசாரன் ஆவான். அவன் பின்பற்றிய திருமணத் தொடர்புகளினால் தன் அதிகாரத்தைப் பல பிரதேசங்களில் நிலைகொள்ளச் செய்தான். கோசல மன்னனின் சகோதரியைத் திருமணம் செய்ததன் மூலம் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த காசியைப் பெற்றுக் கொண்டமை இதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

பிம்பிசாரன் போர்க் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து மகத அரசின் பிரதேசங்களைத் தன் அரசுடன் இணைத்துக் கொண்டான். பிரம்மத்த மன்னனுடன் போரிட்டு அங்க தேசத்தைக் கைப்பற்றியமை இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

பிம்பிசார மன்னன் புத்தரினதும், மகாவீரரதும் ஆதரவாளனாக விளங்கினான். மகதம் பல்வேறு சமயப் பிரிவினருக்கும் திறந்துவிடப்பட்ட பிரதேசமாக விளங்கியது. இவ்வாறு சமயப் பொறையைக் கடைப்பிடித்தமையும் மகதத்தின் எழுச்சிக்குக் காரணமாக அமைந்தது.

மகதத்தின் தலைநகர் இராஜகிருகம் ஆகும். பிம்பிசார மன்னனின் பின்னர் அவனது மகன் அஜாசத்ரு அரசனானான். அவன் பாடலிபுத்திரத்திற்குத் (பட்னா) தலைநகரை மாற்றினான். லிச்சவி உட்பட அனைத்து குடி அரசுகளின் அதிகாரங்களையும் கோசல அரசு உட்பட பல அரசுகளையும் மகதத்தின் கீழ்க் கொண்டு வருவதில் இவன் வெற்றி கண்டான்.

வடஇந்தியாவில் முக்கிய அரசாக விளங்கிய மகதம், நந்தர்களின் ஆட்சியின் கீழ் மேலும் வளர்ச்சியுற்றது. இதன் ஆரம்ப ஆட்சியாளன் மகா பத்மநந்தன் என்பவனாவான். நந்தர் பரம்பரையின் முக்கியமான இறுதி ஆட்சியாளனான தனநந்தனின் காலத்தில் வட இந்தியாவில் பரந்த நிலப்பரப்பில் பரவியிருந்த ஒரு பேரரசாக மகதம் விளங்கியது.

தேசப்படம் 2.2 மகதப்பேரரசு

கிரேக்க இனத்தவனான பேரரசன் மகா அலெக்சாந்தர் பஞ்சாப் உட்பட வடமேற்கு இந்தியாவை ஆக்கிரமித்தபோதிலும், கங்கை - யமுனைச் சமவெளியை ஆக்கிரமிக்க முடியாமைக்கு மகத அரசு பலம் வாய்ந்ததாக இருந்தமையே காரணம் எனக் கூறப்படுகிறது. அத்தோடு மகதத்தின் அதிகாரம் மௌரிய அரசு வம்சத்திற்கு உரிமையானதுடன் அதன் முதல் ஆட்சியாளனாக விளங்கியவன் சந்திரகுப்தமௌரிய மன்னனாவான்.

செயற்பாடு :

- ★ மகதப் பேரரசின் பரம்பலை இந்திய தேசப்படத்தில் குறித்து காட்டுக. மகதப் பேரரசுக்கு உட்பட்ட அரசுகளின் பெயர் குறிப்பிடுக.

மௌரியப் பேரரசு

வட இந்தியாவில் மௌரிய அரசு பரம்பரையின் ஆரம்ப ஆட்சியாளன் சந்திரகுப்த மௌரியன் ஆவான். (கி.மு 324 - 300) அவனது மகன் பிந்துசாரனின் காலத்திலும், பிந்துசாரனின் மகன் அசோகனது காலத்திலும் மௌரியப் பேரரசு மேலும் வளர்ச்சியடைந்தது.

சந்திரகுப்த மன்னன் ஆட்சிக்கு வந்த சிறிது காலத்தில் இந்தியாவின் வடமேற்குப் பிரதேசத்தை வெளிநாட்டவரின் ஆதிக்கத்திலிருந்து மீட்பதற்கு முன்வந்தான். அவன் சிந்து நதியின் மேற்குப் பகுதியில் இருந்த வடமேற்கு இந்தியாவை வெற்றி கொள்ளும் முகமாக செலியுகஸ் நிகேடருடன் நடாத்திய போரில் வெற்றி பெற்றான். மேற்கில் பாரசீகப் பேரரசு வரையிலும் வடக்கில் இமயமலை வரையிலும் தெற்கே கிருஷ்ணா துங்கபத்ரா ஆகிய பிரதேசங்கள் வரையிலும் மௌரியப் பேரரசு பரவியிருந்தமையைக் கல்வெட்டுக்கள் மூலம் அறியக்கூடியதாக உள்ளது. பரந்த பேரரசைக் கட்டியெழுப்பிய சந்திரகுப்தமௌரிய மன்னன் அதனை ஆட்சி செய்யும் பொருட்டுத் திறமை வாய்ந்த அதிகாரிகளை நியமித்தான்.

சந்திரகுப்த மன்னனின் பின்னர் அவனது மகன் பிந்துசாரன் (கி.மு 300 - 273 வரை) அரசனானான். தனது தந்தையின் காலத்தில் இருந்த பரந்த பேரரசை அவ்வாறே தொடர்ந்தும் முன்னெடுத்துச் செல்ல பிந்துசாரனால் முடியுமானதாக இருந்தது.

பிந்துசாரனின் பின்னர் அசோகன் (கி.மு 273 - 236 வரை) மௌரியப் பேரரசின் அரசனானான். கல்வெட்டுக்களில் இவன் “தேவானம்பிய பியதசி” என அழைக்கப்பட்டான்.

அசோக மன்னன் தனது ஆட்சியின் ஆரம்பத்தில் போர் மூலம் தனது அரசை விரிவாக்கம் செய்ய முயன்றான். அசோக மன்னனைப் பற்றி அறிவதற்குப் பௌத்த, ஜைன சூத்திரங்களும் அசோகக் கல்வெட்டுக்களும் முக்கிய சாதனங்களாக

“நாட்டு மக்கள் அனைவரும் எனது பிள்ளைகள். அவர்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிப்பது எனது மேலான கடமையாகும்.

மேற்கூறப்பட்ட வாசகங்கள் அசோகக் கல்வெட்டுக்களில் காணப்படுவதைக் கொண்டு அசோக மன்னன் அமைதியான, நல்லாட்சி செலுத்தியதை அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

அசோக மன்னனின் பணிகள்.

- ★ பெருந்தெருக்கள் வசதிகளை மேம்படுத்துதல்.
- ★ ஓய்வுக்கான மண்டபங்கள், கிணறுகள், குளங்கள் என்பன அமைத்தல்.
- ★ நிழலின் பொருட்டு வீதியின் இரு மருங்கிலும் மரங்களை நாட்டுதல்.
- ★ மனிதர்களுக்குப் போலவே மிருகங்களுக்கும் வைத்தியசாலைகள் அமைத்தல்.
- ★ தர்ம மகாமாத்ராக்கள் என்ற பெயருடைய அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படல்.
- ★ சோழதேசம், பாண்டியதேசம், தம்பபண்ணி, சிரியா, எகிப்து ஆகிய நாடுகளுடன் நெருங்கிய தொடர்பை கொண்டிருத்தல்.
- ★ மூன்றாவது பௌத்த மகா நாட்டைக் கூட்டுதல்.
- ★ சாஞ்சி தூபி உட்பட பல தூபிகளை அமைத்தல்.
- ★ பிரம்மணிய, ஆஜீவர், ஜைன மதங்களையும், அம்மதங்களின் மதத் தலைவர்களையும் மதித்ததுடன், அவர்களுக்கு ஆதரவும் வழங்குதல்.
- ★ சமயத் தூதுவர்களை ஒன்பது நாடுகளுக்கு அனுப்புதல்.

மௌரிய நிர்வாகத்தின் பண்புகள்

- ★ அரசனே நிர்வாகத்தில் பிரதானியாக இருந்தமை
- ★ சட்டம், அதிகாரம், நீதித்துறை, ஆயுதப்படை போன்றவற்றின் முழு அதிகாரமும் அரசனிடம் இருந்தது. இது மத்திய மயப்பட்ட நிர்வாகத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாகும்
- ★ நிர்வாகத்தில் அரசனுக்கு அறிவுரை வழங்கவும், உதவவும் அமைச்சரவை இருந்தது.
- ★ அரசனுக்கு உதவுவதற்கு அதிகாரிகளும் இருந்தனர்.
- ★ இளவரசர், புரோகிதர், அமைச்சர், சேனாதிபதி அதிகாரிகள் உட்பட வரி வசூலிப்போர், எழுதுவினைஞர் போன்றோர் இவற்றில் முக்கியமானோராவர்.
- ★ பிரதேச நிர்வாகம் - அரச குடும்பத்தின் இளவரசர்களால் அல்லது அமைச்சர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. நாடு இராஷ்டிரங்களாகவும், (மாவட்டங்கள்) இராஷ்டிரங்கள் பத்து ஊர்களாகவும், நூறு ஊர்களாகவும், நாற்பது ஊர்களாகவும், இருபது ஊர்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. ஆட்சி அதிகாரம் பரவலாக்கப்பட்டிருந்தமை இதிலிருந்து தெளிவாகிறது.
- ★ கைத்தொழில், வெளிநாட்டு நடவடிக்கை, பிறப்பு இறப்பு, உற்பத்தி நடவடிக்கை, வருமானம் வர்த்தக நடவடிக்கைகள் என்பன ஆறு மண்டலங்களிடம் (வாரியங்கள்) ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தன.

உரு 2.2 சாஞ்சி தூபி

- ★ நீதித்துறை செயற்பாடு அரசனைச் சார்ந்ததாக இருந்த போதிலும் அதனை செயற்படுத்தும் அதிகாரம் பல்வேறு நிலையிலிருந்த அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது. கிராம மட்டத்திலிருந்து அரசன் வரையிலும் நீதித்துறை அதிகாரம் பரவலாக்கப்பட்டிருந்தது.

மௌரியர் காலத்தின் பண்பாடு

சமயம்

- ★ இந்து, பௌத்த, ஜைன மதங்கள் இருந்ததுடன், சமயப்பொறைக் கொள்கை கடைப்பிடிக்கப்பட்டது.
 - ★ அசோக மன்னனின் காலத்தில் மூன்றாவது பௌத்த மகாநாடு நடத்தப்பட்டமை முக்கிய சமய நிகழ்வாகும்.
 - ★ இந்தியாவினுள்ளும், வெளிநாடுகளிலும் சமயம் பரப்பப்பட்டது.
- உதாரணம்: காஷ்மீர், காந்தாரம், மகாராஷ்டிரம், சுவர்ணபூமி, இலங்கை, கிரேக்க குடியேற்றமான யோகை

மொழியும், இலக்கியமும்

- ★ பிராகிருதம், மகத மொழி, சமஸ்கிருதம் போன்ற மொழிகள் வளர்ச்சியடைந்திருந்தன.
- ★ சமஸ்கிருத, பிராகிருத மொழிகளில் இலக்கிய நூல்கள் எழுதப்பட்டன. உ-ம வேத நூல்கள்
- ★ மௌரிய அரசவையில் மகத மொழி பயன்படுத்தப்பட்டது.

கலை நுட்பங்களும் , கட்டடக் கலையும்

- ★ தூபிகள் அமைத்தல். (அசோக மன்னன் ஏராளமான (84000) விகாரைகள், தூபிகளை அமைத்ததாக மூலாதாரங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது) சாஞ்சி தூபி அதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும்.
- ★ குகைகள் அமைக்கப்பட்டன (பாராபர் மலையடியில் உள்ள குகை).
- ★ அசோகப்பெருந்தூண் (அசோக மன்னனின் ஆணைகள், தர்ம போதனைகள் தொடர்பாகக் கூறப்படும் சாரணாத், ரம்மின்தை போன்ற இடங்களில் காணப்படும் தூண்கள் இதற்கு அசோக தூண் எடுத்துக்காட்டாகும்).

உரு 2.3

செதுக்கல் கலை

- ★ மாடு, சிங்கம், யானை போன்ற மிருகங்களின் உருவங்கள் அசோகத் தூண்களின் உச்சியில் பொறிக்கப்பட்டிருந்தன.
- ★ மௌரிய நந்த நகர், சாரணாத் தூண்களில் சிங்க உருவ அலங்காரம் காணப்பட்டது.

செயற்பாடு :

- ★ மௌரியப்பேரரசுதொடர்பாகப்பின்வரும்விடயங்களின் கீழ்தகவல்களைத் தொகுக்குக. தேவையான இடங்களில் தேசப்படங்கள், படங்கள் என்பனவற்றை உள்ளடக்குக. மௌரியர் காலத்தின் முக்கிய அரசர்கள், அது பேரரசாக வளர்ச்சியடைந்த விதம், நிர்வாக நடவடிக்கைகள், சமய நடவடிக்கைகள், மொழி, இலக்கியம், கட்டடக்கலை, செதுக்கல்கலை.

அசோகப் பேரரசின் பின் இந்தியா

அசோகப் பேரரசின் பின் மௌரியப் பேரரசு படிப்படியே வீழ்ச்சியடைந்தது. அதற்கான காரணங்களுள் சில வருமாறு :

- ★ வட மேற்காக வந்த வெளிநாட்டு ஆக்கிரமிப்பு
- ★ பிரதேச ஆட்சியாளர்களின் பலம் பெருகுதல்
- ★ அசோக மன்னனின் பின் வந்த ஆட்சியாளர்களில் பரந்த பேரரசை நிர்வகிக்கக்கூடிய ஆட்சியாளர் இல்லாமை
- ★ போர் காரணமாகப் பொருளாதாரம் வீழ்ச்சியுறல்
- ★ அரச சபையினுள் இருந்த உட்பூசல்

மௌரியப் பேரரசு வீழ்ச்சியுற்ற பின்னர் பல வெளிநாட்டு ஆட்சியாளர்கள் இந்தியாவின் சில பிரதேசங்களில் ஆட்சியைக் கைப்பற்றியதுடன், வடமேற்கு இந்தியாவை அடிப்படையாக வைத்து குஷாணர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தனர். அவர்கள் சீனப் பகுதியிலிருந்து வடமேற்கு இந்தியாவுக்கு வந்த யூச்சி கோத்திரத்தினராவர். இந்த அரச பரம்பரையில் முக்கிய ஆட்சியாளராக விளங்கியவர் கனிஷ்க மன்னராவார். (கி.மு. முதலாவது நூற்றாண்டு) இந்த மன்னன் மகாயான புத்த சமயத்துக்கு சிறப்பாக ஆதரவு வழங்கினான். நான்காம் பௌத்த மகாநாட்டிற்குத் தலைமை வகித்தவனும் கனிஷ்க மன்னனேயாவான். புத்தர் சிலைகளை செதுக்கும் முறை இந்த மன்னனின் காலத்திலேயே ஆரம்பமானதாகக் கூறப்படுகிறது.

குப்தப் பேரரசு

குப்தர் காலத்தின் ஆரம்ப மன்னனாக முதலாவது சந்திரகுப்தன் அறிமுகமாகிறான். குமார தேவி என்ற லிச்சவி இளவரசியைத் திருமணம் செய்த பின்னர் பரந்த பிரதேசத்தைத் தனக்கு உரியதாக்கி மகா இராஜாதிராஜாவாக முதலாவது சந்திரகுப்த மன்னன் முடிசூடினான்.

இதன் பின்னர் முதலாவது சந்திரகுப்த மன்னனின் மகன் சமுத்திர குப்தன் அரசனானான் (கி.பி. 320 - 380). அவனது ஆட்சிப் பரப்பு தொடர்பான முக்கிய மூலாதாரமாக விளங்குவது அலகபாத் கல்வெட்டாகும். அது அசோகப் பேரரசனின் அலகபாத் தூணில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

சமுத்திரகுப்த மன்னனின் ஆட்சி மத்திய பிரதேசத்தின் கிழக்கிலும், தெற்கே ஓரிசா வரையிலும் பரவியிருந்தது. இது தவிர கிழக்குக் கரை பிரதேசத்தினூடாக பல்லவ அரசு வரை பரவி இருந்தது. அவன் வடக்கிலும், வடமேற்கு இந்தியாவிலும் பரந்த பிரதேசம் ஒன்றைத் தன் பேரரசுடன் இணைத்தான்.

சமுத்திரகுப்த மன்னன் கவிஞனாகவும், இசைக்கலைஞனாகவும் விளங்கினான். இந்து சமயத்தவனான அவன் பிராமணர்களுக்கு பசுக்களைத் தானமாக வழங்கினான். அஸ்வமேத யாகம் நிகழ்த்தினான். சமுத்திரகுப்த மன்னனால் வெளியிடப்பட்ட நாணயம் அவனது அதிகாரம், அரசியல் ஆதிக்கம், பொருளாதார வளர்ச்சி என்பனவற்றை எடுத்துக்காட்டுகிறது. குப்தர் காலத்தில் இருந்த மிகப் பலம் வாய்ந்த ஆட்சியாளனாக சமுத்திரகுப்த மன்னனைக் கருத இடமுண்டு.

இவன் மாகாணங்களில் இருந்த அவமுக்தாவின் நீலராஜன், வேங்கியின் ஹஸ்திவர்மன், காஞ்சியின் விஷ்ணு கோபன் போன்ற அரசர்களைத் தோற்கடித்ததாக மூலாதாரங்களால் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. சமுத்திரகுப்த மன்னனின் பின் அவனது மகன் இரண்டாம் சந்திரகுப்தன் அரசனானான். குப்தப் பேரரசின் முக்கிய விரிவாக்கம் இந்த மன்னனின் காலத்திலேயே நிகழ்ந்தது. இரண்டாம் சந்திரகுப்தன் மேற்கு இந்தியாவிலிருந்த சத்ரபர்களைத் தோற்கடித்ததால் அரசியலைப் போன்றே பொருளாதாரத் துறையிலும் வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. இதனால் வங்காள விரிகுடாவிலிருந்து அரபிக் கடல் வரையிலான துறைமுகங்களைக் கட்டுப்படுத்த குப்தப் பேரரசிற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. கலை, கட்டடக் கலை, சிற்பம், இலக்கியம் போன்ற துறைகளுக்கு பெருமளவு ஆதரவு வழங்கிய அவனது அரச சபையில் நவரத்தினங்கள் என்று சிறப்பிக்கப்படும் ஒன்பது அறிஞர்கள் இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

இந்துகுஷ் மலைத்தொடருக்கு அப்பால் போரிட்டு வெற்றி கொண்டதால் இந்தியாவுக்கு வெளியிலும் பேரரசின் எல்லையை விஸ்தரிக்க இரண்டாம் சந்திரகுப்தனால் முடிந்தது. அவன் விவாகத் தொடர்புகள் மூலம் நாடுகளை இணைத்ததையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

தேசப்படம் 2.4 குப்தப் பேரரசு

சந்திரகுப்த மன்னனின் பின் குமாரகுப்தன், ஸ்கந்த குப்தன் முதலான அரசர்கள் முறையே ஆட்சிக்கு வந்ததுடன் ஸ்கந்த குப்தனின் ஆட்சிக் காலத்தின் பின்னர் குப்த பேரரசு வீழ்ச்சியடைந்தது. யசோதர்மன் போன்ற பிரதேசத் தலைவர்களின் எழுச்சியும், அரச குடும்பத்தில் நிலவிய குழப்ப நிலையும் குப்த அரசின் வீழ்ச்சிக்கு வழி வகுத்தது.

குப்தர் கால நிர்வாகம், சமூக நிலை, பொருளாதார நிலை, கலாசார நடவடிக்கைகள் என்பனபற்றி இனி ஆராய்வோம்.

நிர்வாக முறை

- ★ “மகா ராஜாதிராஜா” என்ற பட்டப் பெயரை குப்த அரசர்கள் பயன்படுத்தினர்.
- ★ ஆட்சியாளன் முதலில் அரசன் எனவும், பேரரசன் எனவும் இருந்ததாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது.
- ★ அமைச்சர்கள் நிர்வாகத்தின் உயர் அதிகாரிகளாக விளங்கினர்.
- ★ படைத் தலைவன் ஒருவன் இருந்ததுடன் மகாதண்டநாயகர், படைகளுக்குப் பொறுப்பான சேனாதிபதி போன்றோரும் இருந்தனர்.
- ★ மத்திய நிர்வாகம், பிரதேச நிர்வாகம் தொடர்பான அதிகாரிகளாக இராஜமத்தியர், ஆயுக்தர் ஆகியோர் இருந்தனர். ஆயுக்தர் நகர நிர்வாகத்திலும், திறை சேரி நிர்வாகத்திலும் ஈடுபட்டனர்.
- ★ பிரதேச நிர்வாக அலகு “புக்தி” என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டது.
- ★ நீதி தொடர்பான செயற்பாடுகளில் அரசன் பங்குபற்றினான். அமைச்சர்கள் நடுவர்கள் (நீதிபதிகள்), புரோகிதர்கள் என்போர் அரசனுக்கு உதவினர்.

பொருளாதார நிலை

- ★ நதிகளை அண்மித்த பகுதிகளில் விவசாயம் செய்யப்பட்டது.
- ★ பரந்த அளவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கைத்தொழிலாகப் புடைவைக் கைத்தொழில் விளங்கியது (பட்டு, பருத்தி, உரோமம்).
- ★ யானைத் தந்தம், தங்கம், வெள்ளி, செம்பு போன்றவற்றால் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்கள் அணியப்பட்டன.
- ★ கைத்தொழில், வர்த்தகம், சிற்பம் என்பன இக்காலத்தில் ஒழுங்கமைப்பட்ட நிலையில் இருந்தன.

சமூக நிலை

- ★ பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்ற நான்கு வர்ணங்கள் இருந்தன.
- ★ தத்தமது கோத்திரங்களுக்குள்ளேயே திருமணங்கள் நடைபெற்றன.

சமயம், தத்துவம்

- ★ இந்து சமயம் வளர்ச்சியடைந்தது.
- ★ விஷ்ணு வழிபாடும், சிவன் வழிபாடும் நிலவியது.
- ★ புராணங்கள் முக்கிய சமய இலக்கியங்களாக விளங்கின.
- ★ விஷ்ணுவின் அவதாரக்கோட்பாடு பரவியது.
- ★ இலக்குமி வழிபாடு சிறப்புற்று விளங்கியது.
- ★ சக்தி வழிபாடு, கணபதி வழிபாடு என்பன மக்களால் விரும்பி மேற்கொள்ளப்பட்டன.
- ★ மகாயான பௌத்தம் வளர்ச்சியடைந்தது.
- ★ இக்காலத்தில் தக்கணத்தில் சமண சமயம் பரவியது.

கல்வி நிலை

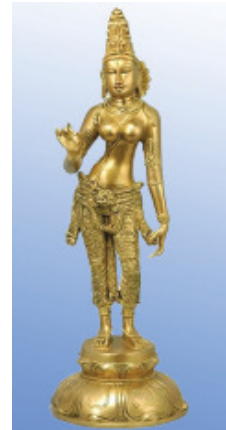
- ★ பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர் ஆகிய முப்பிரிவினருக்கு மட்டுமே கல்வியைப் பெறும் உரிமை இருந்தது.
- ★ பிராமணர்களுக்கு மட்டுமே கற்கவும், கற்பிக்கவும் உரிமை இருந்தது.
- ★ பிராமணரது கல்வி குருகுலக் கல்வியாக விளங்கியது.
- ★ பௌத்த ஆராமைக் கல்வி நிலவியதாக பாளியிலுள்ள அட்டகதாவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.
- ★ உலகில் புகழ்பெற்ற பௌத்த உயர் கல்வி நிலையங்களாக விளங்கிய கல்வி நிறுவனங்கள் (நாலந்த, வலஹி பல்கலைக்கழகங்கள்) இக்காலத்தில் வளர்ச்சி அடைந்தன.
- ★ பரந்த விடயப் பரப்புடன் (கலைத்திட்டம்) கல்வியைப் பெறக்கூடியதாக இருந்தது.
- ★ இலக்கணத்தைப் பிழையின்றி கற்றல் கல்வியின் அடிப்படையாக அமைந்தது.
- ★ சாதாரண மக்களுக்கான கல்வி முறையும் இந்தியாவில் இருந்தது.

உரு 2.4 சிவன்

இலக்கியம்

- ★ சமஸ்கிருத இலக்கியம் வளர்ச்சியுற்றது.
- ★ புராண நூல்களைப் பின்பற்றி எழுதப்பட்ட உப புராண நூல்கள் 18 இருந்தன.
- ★ உலகின் சிறந்த இலக்கியப் படைப்புக்களில் ஒன்றான சகுந்தலை என்ற நாடகம் இக்காலத்தில் எழுதப்பட்டது.
- ★ நவரத்தினங்கள் என்றழைக்கப்பட்ட ஒன்பது அறிஞர்கள் இக்காலத்தில் வாழ்ந்தனர்.
- ★ தர்ம சாஸ்திர நூல்கள் தோன்றின.
- ★ காளிதாசர் எழுதிய மேக தூதம், இரகுவம்சம், குமாரசம்பவம் என்பனவும் இக்காலத்தனவாகும்.
- ★ நாடகம், வர்ணனைகள், தத்துவம், கணிதம், தர்க்கநூல்கள் என்பன எழுதப்பட்டன.

உரு 2.5
பார்வதி

சிற்பக் கலை

- ★ மதுரா மரபு முறையான சிற்பங்கள் செதுக்கப்படல் (உதாரணம் : சாரணாத் புத்தர் சிலை)
- ★ இந்துக்கடவுளரின் சிலைகளைச் செதுக்குதல். (சிவன், பார்வதி சிலைகள்)

கட்டடக்கலை

- ★ சமயக் கட்டடங்கள் அமைத்தல் இக்காலத்தில் வளர்ச்சி அடைந்தது.
- ★ செங்கல், கற்றூண்களைப் பயன்படுத்தி கட்டடங்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டன.
- ★ பௌத்த சமயக் கட்டடங்களின் பிரதான அங்கங்களான ஆராமை, விகாரை, சைத்தியங்கள் அமைத்தல் என்பன இக்காலத்தில் வளர்ச்சியுற்றது.
உதாரணம்: அஜந்தா, எல்லோரா போன்ற குகை விகாரைகள் அமைத்தமை
- ★ அலங்கார செதுக்கல் வேலைகள் செய்யப்பட்டமை.
உதாரணம் : அஜந்தா குகைகளுக்கு 150 மைல் தொலைவில் வடமேற்கே அமைந்துள்ள பாக் குகைக் கோயில்
- ★ பௌத்த தூபி, ஆராமைத் தொகுதி என்பன இக்காலத்தில் வளர்ச்சி அடைந்தன (புத்தகாயா, நாலந்த).

சித்திரக்கலை

- ★ இக்காலத்துக்குரிய வாட்சல்யரின் காமசூத்திரத்தில் காணப்படும் சித்திரங்கள் ஒன்றாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.
- ★ இக்காலத்தைச் சேர்ந்த அஜந்தா, எல்லோரா குகை ஓவியங்கள் பிரசித்தி பெற்றவை.

உரு 2.6 அஜந்தா ஓவியம்

சாராம்சம்

- ★ சிந்து நதியை அண்மித்த பஞ்சாப் பிரதேசத்தில் முதன் முதல் ஆரியக் குடியேற்றங்கள் அமைக்கப்பட்டன.
- ★ கி.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டில் தென் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் ஆரியக் குடியேற்றங்கள் பரவின.
- ★ வேத நூல்கள், உபநிடதங்கள், புராணங்கள், மகாபாரதம் என்பன இக்காலத்தைப் பற்றி அறிய உதவும் மூலாதாரங்களாகும்.
- ★ வேத காலத்தில் முடியாட்சியும், கண (குடியாட்சி) அரசுகளும் இருந்தன.
- ★ நாடோடி இடையர்களாக வாழ்ந்த ஆரியர்கள் விவசாயம், வர்த்தகம், கைத்தொழில் என்பனவற்றுக்குப் பழக்கப்பட்டனர்.
- ★ தந்தை வழி சமுதாயம் இருந்தது.
- ★ 16 பெருங்குடியேற்றங்கள் உருவாகின. அவற்றில் நான்கு பலம் வாய்ந்ததாக இருந்தன (மகதம், கோசலம், வத்ச, அவந்தி).
- ★ இவற்றில் மகத அரசு பலம் வாய்ந்த அரசாக எழுச்சியுற்றது.
- ★ நந்தர்களின் கீழ் மகதம் வலுவடைந்தது.
- ★ மௌரியப் பேரரசு வளர்ச்சியடைந்தது.
- ★ அசோகப் பேரரசன் மௌரியப் பேரரசின் முக்கிய ஆட்சியாளனாக விளங்கினான்.
- ★ மக்கள் மனதைக் கவர்ந்த மன்னனாக சிறப்புப் பெற்றான்.
- ★ மௌரியர் காலத்தில் முறையான நிர்வாக அமைப்பு இருந்தது.
- ★ பண்பாட்டு வளர்ச்சி ஏற்பட்டது.
- ★ பௌத்த மதத்தைப் போல் ஏனைய மதங்கள் மீதும் சமயப் பொறை கடைப்பிடிக்கப்பட்டது.
- ★ முதலாம் சந்திரகுப்தன், சமுத்திர குப்தன், இரண்டாம் சந்திரகுப்தன் ஆகியோரின் கீழ் குப்தப் பேரரசு எழுச்சியுற்றது.
- ★ குப்தர் காலத்தில் கலாசாரம் மிகச் சிறந்த முறையில் வளர்ச்சியுற்றது.

பயிற்சி :

1. ஆரியக் குடியிருப்புக்கள் பரவிய பிரதேசங்களை இந்திய தேசப் படத்தில் குறித்துப் பெயரிடுக.
2. பதினாறு பெருங் குடியேற்றங்களைப் பெயரிடுக.
3. அசோக மன்னனால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பணிகளில் ஐந்தினைத் தருக.
4. குப்தர் காலத்தில் இருந்த நிர்வாக அதிகாரிகளின் பெயர்களைத் தருக.
5. குப்தர் காலப் பண்பாடு தொடர்பாகப் பின்வரும் விடயங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுகள் தருக.
இலக்கியம், கட்டடக் கலை, சிற்பக் கலை, சித்திரக் கலை